

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3124/2019. (V. 29.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Gfv.VII.30.366/2017/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára hivatkozással, alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege szerint az indítványozó és szerződéses partnere között 2007 decemberében kötött lízingszerződést a felek 2011 áprilisában közös megegyezéssel megszüntették. Ezt követően az indítványozóval szemben szerződéses partnere pert indított, amelyben 4 213 419 forint és annak a szerződés megszűnésétől számított kamatai megfizetését követelte. Az indítványozó érdemi védekezésében a szerződés érvénytelenségére hivatkozott, valamint a követelés összezszerűségét is vitatta. Az első fokon eljáró bíróság a kereseti kérelemnek megfelelően marasztalta az indítványozót.
- [3] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatva a marasztalás összegét 2 247 698 forintra és járulékaira mérsékelte. A jogerős ítélettel szemben az indítványozó a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére rendelkezésre álló határidőn belül felülvizsgálati indítványt nyújtott be a Kúriához, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Felülvizsgálati kérelmében az indítványozó csupán a megsértettnek vélt jogszabályi helyeket jelölte meg, indokai előterjesztésére további határidőt kért. A Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelmét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 273. § (1) bekezdésére hivatkozással hivatalból elutasította. Indokolása értelmében a felülvizsgálati kérelem – indokolás hiányában és figyelemmel a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK véleményben foglaltakra is – nem felelt meg a régi Pp. 272. § (2) bekezdésében foglaltaknak.
- [4] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Álláspontja szerint a Kúria végzése megsértette az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogbiztonság alkotmányos elvét azzal, hogy hiánypótlási felhívás, illetve a határidő hosszabbítási kérelmével kapcsolatos döntés nélkül bizonytalanságban tartotta az indítványozót felülvizsgálati kérelme érdemi elbírálhatóságát illetően. Ennek alátámasztására hivatkozott egyebek mellett a Kúria 2015-ben közzétett joggyakorlatot elemző összefoglaló véleményére is. Az indítványozó panaszában felhívta az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, amelyet nézete szerint a Kúria fenti eljárása szintén megsértett. A Kúria ugyanis mulasztásával elzárta az indítványozót az érdemi jogorvoslás lehetőségétől. Álláspontja alapján a Kúria azzal, hogy a határidő hosszabbításra vonatkozó kérelméről csak az eljárást lezáró végzésben rendelkezett, ellehetetlenítette a peralakításhoz való jogát, ugyanis ennek következtében nem tudta felmérni a per kereteit és az eljárási kötelezettségeit.
- [5] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [6] 3.1. Az indítványozó a Kúria végzését 2017. június 29-én vette át, majd indítványát 2017. augusztus 21-én terjesztette elő, így az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül nyújtotta be

az alkotmányjogi panaszt. A támadott végzés a bírósági eljárást befejező, rendes jogorvoslattal nem támadható bírói döntés. A kérelmező érintettsége – mivel az ügy alperese volt – fennáll.

- [7] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele az Abtv. 27. §-a értelmében, hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon, amelynek azonban az indítványozó a jelen esetben csak részben tett eleget.
- [8] Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlatot folytat abban a tekintetében, hogy „a jogbiztonság önmagában nem Alaptörvényben biztosított jog, így a B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani” {3051/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [14], 35/2017. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [14], 3053/2019. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [8]}. Az indítványozó alkotmányjogi panaszának a B) cikk (1) bekezdésére alapított eleme a visszaható hatályú jogalkotásra vagy jogalkalmazásra, illetve a kellő felkészülési idő hiányára vonatkozóan nem tartalmaz indokolást, így az nem felel meg a befogadhatóság törvényi feltételeinek, ezért érdemi vizsgálatára nem kerülhetett sor.
- [9] 3.2. A panasz egyébiránt a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz, megjelöli ugyanis az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozói jogosultságot megállapító törvényi rendelkezéseket, az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntést, az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit, továbbá tartalmaz indokolást az Alaptörvény által elismert jogok sérelmének a lényegére, illetve arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Mindemellett az indítványozó kifejezett kérelmet fogalmazott meg az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára vonatkozóan.
- [10] 3.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Ezen feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [11] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmének megállapítására irányuló panaszelem értelmében a rendkívüli perorvoslati eljárás nem volt méltányosnak tekinthető, mivel az indítványozó határidő hosszabbítás iránti kérelmére külön nem reflektálva a felülvizsgálati kérelmet a Kúria hivatalból elutasította. Ezzel az indítványozót elzárta az érdemi igényérvényesítés lehetőségétől.
- [12] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is emlékeztet arra, hogy az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik és a bírói döntések ellen benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető a jogorvoslattal már nem támadható bírósági döntések általános felülvizsgálata eszközének, ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd legutóbb: 3075/2019. (IV. 10.) AB végzés, Indokolás [29]; 3073/2019. (IV. 10.) AB végzés, Indokolás [22]}. A testület ennek megfelelően nem vizsgálja, hogy a bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági, a jelen esetben a polgári eljárásjogi dogmatikába.
- [13] Az Alkotmánybíróság a panaszban foglaltak vizsgálatára kapcsán arra a következtetésre jutott, hogy az lényegében a kúriai eljárás felülbírálatára irányul, a kúriai végzésben foglaltak tartalmát sérelmezi. Annak a kérdésnek az eldöntése ugyanis, hogy a fél által tudottan kellékhianyos felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálhatatlansága a régi Pp. 272. § (2) bekezdése alapján hivatalbóli elutasítást von maga után, törvényességi kérdést jelent. Jogbizonytalanság sem állhatott fenn a kérdés mikénti eldöntése kapcsán, hiszen az eljáró kúriai tanács által hivatkozott, a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény egyértelművé tette a tárgykörben folytatott joggyakorlatot. A kúriai végzésben felhívott PK vélemény nyilvános, az bárki számára hozzáférhető tartalommal bír. Ilyen körülmények között önmagában az, hogy az indítványozó tévesnek tartja a felülvizsgálatra nyitva álló határidő elmulasztásának kúriai értékelését, nem alkotmányossági kérdés.
- [14] 4. A kifejtettek alapján jelen ügyben az Alkotmánybíróság a *fair* bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben nem talált olyan okot, amelyet az Abtv. 29. §-a szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni, ezért az alkotmányjogi

panaszt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva az Abtv. 27. § a), valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2019. május 21.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1752/2017.

